

Lukas 2: 36-38: Hanna: uitzien naar de bevrijding.

Welkom

Opwekking 753 Symfonie
Votum en zegengroet van Sela
Wet: Colossenzen 2: 1-17
Psalm 145: 1
Gebed
Kinderen:

Lezen: Lukas 2: 36-38
Zingen: oude GK 53 In de lente van mijn leven
Preek
Sela: 'Zie, de mens'.

Viering HA:

Lezen formulier 5.
Gebed
Geloofsbelijdenis
Zingen "Ik ben" – klaarmaken tafel

Nodiging/opwekking

Brood en beker

Zingen: NLB 377 Zoals ik ben, kom ik nabij
NLB 451 Richt op uw macht...
NLB 378 Sterk, Heer, de handen tot uw dienst

Gebed

collecte

Slotlied: Psalm 67 uit Psalmproject

Zegen

Preek:

Leven uit een tekort of uit een tegoed.

Die vraag komt uit Hanna's leven op ons af.

Deze week kwam ik een mooi voorbeeld tegen in de krant.

De schrijver had een mooi voornemen voor het nieuwe jaar: niet meer rood staan op zijn rekening.

Ja, denk je, dat wil natuurlijk iedereen wel: nooit meer rood staan. Maar als je niet veel hebt. Als je vooral rekeningen binnen krijgt. Als je van een paar honderd euro rond moet komen....

Klopt.

Maar het punt is, dat die journalist genoeg had. Een dikke spaarrekening.

Alleen: hij spaarde zó graag, hij was zó zuinig, dat hij iedere maand te veel op zijn spaarrekening zette en dus had hij te weinig op zijn lopende betaalrekening staan.

Gevolg: een dikke spaarrekening. Mooi, natuurlijk.

Maar: hij stond daardoor wel vaak rood op zijn betaalrekening. En bij iedere uitgave alleen maar roder. Dan stond hij bij de kassa, en dan kreeg hij weer dat signaal: 'er staat te weinig op uw rekening'.

Hij voelde de priemende ogen van het kassameisje.

Lastig, maar ook dom.

Want de rente over je spaargeld is erg laag. Terwijl voor rood-staan een hoge rente geldt.

Wat deed hij?

Hij zette een flink bedrag van zijn spaarrekening naar zijn betaalrekening. En stond dus nooit meer rood. Hij gaf net zoveel geld uit aan eten en drinken en kleren, hij bleef zuinig, maar stond nooit meer rood.

Het geld veranderde dus niet. Het bleef draaien om hetzelfde geld. Maar het voelde totaal anders.

Hij gaf nu geld uit vanuit een tegoed. En niet meer vanuit een tekort.

Hij stond niet meer rood.

Ook Hanna had makkelijk kunnen gaan leven vanuit het tekort in haar leven.

Want haar leven is een triest leven, als je daar de levende God uit wegdenkt. Een leven vol tranen.

Een leven als een klaaglied.

Lukas vertelt, dat zij al heel vroeg weduwe was geworden. Ze trouwde toen ze ongeveer 16 jaar oud was. Na zeven jaar overlijdt haar man. Ze was toen begin twintig. Nu is ze 84 jaar oud. Ze is dus al meer dan 60 jaar weduwe! En weduwen hadden het niet makkelijk in die samenleving. Zonder de zorg en de bescherming van hun man.

Een samenleving vol geweld en onderdrukking. Romeinen. Herodes.

Een geloof vol wetten en regels en dus het voortdurende gevoel, dat je tekort schoot.

Hanna wordt naar haar vader genoemd: 'de dochter van Phanuël'.

Ze is blijkbaar zó kort getrouwd geweest, dat ze niet naar haar man, maar naar haar vader wordt genoemd. Hanna, de dochter van Phanuël.

In haar tekort, in haar pijn, zie je ook de pijn van heel Israël terug.

Want er staat heel fijntjes bij: 'Hanna, de dochter van Phanuël, uit de stam Aser.'

Wie was Aser?

Aser was één van de zonen van Jakob. En dus één van de 12 stammen.

Aser betekent 'gezegend', 'voorspoedig'.

En die voorspoed lijkt het leven van Aser te tekenen.

Als Jakob ook Aser zegent aan het einde van zijn lange leven, dan zegt Jakob over deze zoon:

"Aser, rijk aan de fijnste spijzen,
voedsel voor koningen brengt hij voort!"

Mozes zegent de twaalf stammen en zegt dit over de stam Aser:

"Gezegend is Aser, nog meer dan zijn broeders,
moge hij bij allen geliefd zijn.
Hij zal waden door olijfolie
en al zijn steden zijn versterkt met grendels van ijzer en brons.
Niets zal hem deren zolang hij leeft."

Als de stammen na de intocht verdeeld worden over Kanaän, krijgt Aser een heel mooie plek. Een plek hoog in het groene noorden. Vlak bij de zee. In de vruchtbare vlakte van Akko. Gebied vol handel, visserij, olijfbomen en wijngaarden.

Hier ziet u een kaartje met de stammen:

dia.

Alleen: Aser gaat helemaal op in haar voorspoed.

De stam leeft op de rand van het rijk, maar hij leeft ook echt op het randje. Het gaat in haar voorspoed ten onder. Op een dag is Aser zover bij God vandaan geraakt, dat het met de tien stammen in ballingschap wordt gevoerd.

Van die tienstammen komt er maar een handjevol joden weer terug naar het beloofde land. Aser gaat helemaal op in de welvaart in het verre oosten en verdwijnt in het donker van het Oude Testament.

Maar: uit dat donker komt opeens Aser weer tevoorschijn, als het ware geluk uit de hemel afdalt. Er verschijnt een weduwe uit Aser op het tempelplein, die haar geluk niet vindt in welvaart, maar in het huis van God.

Dat is Hanna: ze zoekt haar bescherming bij God. Onder zijn vleugels. Dag en nacht is ze in de tempel te vinden en dient God met vasten en bidden.

Ze kent de beloften van God en daar leeft ze uit. Hopend op de bevrijding van Jeruzalem.

Ze leeft vanuit haar tegoed. Niet vanuit haar tekort.

Elke dag zet ze geld van haar spaarrekening op haar betaalrekening.

Anders gezegd: ze leeft vanuit de genade en de beloften, die God op de spaarrekening in haar hart heeft gelegd. Die voeden haar hoop. Nooit staat ze rood.

In de ogen van mensen lijkt haar leven vol pijn.

Ook zonder zin.

Want wat voor zin heeft het leven van een eenzame weduwe?

Wat voor zin hebben vasten en bidden?

“Een verloren leven!”, zeggen de mensen, “wat een tekort!”.

Maar het is niet waar!

Want al die jaren heeft Hanna geprofeteerd over de Messias. Over de bevrijding van Jeruzalem.

En kijk: Hij is er!

Ze zingt en ze vertelt het aan alle mensen, die daar rondlopen: “Het komt goed! De Messias is er!”.

En het wordt nog veel mooier, dan Hanna dacht.

Want deze Messias zal niet alleen Jeruzalem bevrijden. Hij gaat de hele wereld bevrijden van het kwaad. Van zonde en dood. Hij is de losprijs, waarmee slaven worden vrijgekocht.

Hij is ons tegoed. Onze spaarrekening loopt over!

Die wereldwijde bevrijding zie je heel mooi terug in het boek Openbaring.

In hoofdstuk 7 gaat het over die wereldwijde bevrijding.

Johannes ziet in zijn visioen een enorme mensenmassa voor de troon van God. Het zijn de 144.000. een onafzienbare menigte. Niet te tellen zoveel. Uit elk volk, elk land en van elke stam en taal. In het wit gekleed en met palmtakken in hun hand staan ze voor de troon van God en voor het lam.

En ze roepen: “De redding komt van onze God, die op de troon zit en van het lam!”.

Het zijn de 144.000.

Dat is 12 x 12 x 1000.

Dat is: 12.000 uit iedere stam van Israël.

Uit de stam Ruben 12.000. uit de stam van Juda 12.000. Maar dus ook uit de stam van Aser 12.000!

Losgekocht door het bloed van het lam.

Dag en nacht staan ze voor de troon van God in zijn tempel om hem te eren.

Hij die op de troon zit, zal bij hen wonen. Er zal geen honger meer zijn en geen dorst. Ze zullen drinken uit de waterbronnen van het leven en God zal alle tranen afwissen.

Ook de tranen van Hanna.

Ten slotte.

De vraag vanmorgen is deze: leef jij uit een tekort of uit een tegoed?

Leven uit een tekort is leven met een overvolle spaarrekening.

Je kent het evangelie, de genade van God, de vergeving, de losprijs die God voor jou betaalde, maar het staat op je spaarrekening. Je doet er niets mee in het leven van elke dag.

Op je betaalrekening sta je vaak rood.

Dat betekent concreet, dat je leeft met een voortdurend schuldgevoel. De gevoelens van tekortschieten stapelen zich elke dag weer op. Nooit doe je het goed genoeg. Voor God niet en voor de mensen niet. De geboden van God wegen zwaarder door in je leven dan de genade.

Je gaat gebogen door het leven. De lucht is altijd bewolkt.

En je durft maar weinig van je spaarrekening te halen. Ook al weet je dat die door God en zijn liefde heel rijk is gevuld. Mag ik dat wel? Is het wel voor mij? Ben ik het wel waard?

Je kunt ook leven **vanuit het tegood**: je leeft vanuit de blijdschap, dat Jezus jou heeft losgekocht uit de slavernij. Je bent bevrijd. Kind van God.

Je bent 'in Christus'.

En dat geeft heel veel ruimte.

Ruimte om te zingen.

Ruimte om te vertellen over je geloof, omdat je er zo blij mee bent.

Natuurlijk kom je in het leven van elke dag je zwakheden en boezemzonden tegen. Je valt jezelf soms keihard tegen met je jaloezie of je makkelijke oordelen. Maar op je betaalrekening staat genoeg om om vergeving te kunnen vragen. Om weer op te staan. Om te mogen geloven, dat God jou niet afwijst, maar liefheeft.

Voelt u het verschil?

Het gaat om hetzelfde evangelie.

Maar de een leeft er echt uit en de ander durft het bijna niet te verzilveren.

De een gaat gebogen door het leven. Het geloof is bijna een last.

De ander gaat met een blij hart door het leven. Het geloof is een bron van vrede en blijdschap.

Wat voor christen wil jij zijn?

Wat voor kerk willen we zijn?

We vieren samen het Heilig Avondmaal.

En daarbij spreidt onze God al zijn genadegaven voor je uit. Hij laat zijn liefde proeven.

Hij nodigt je uit: leef uit mijn genade voor jou.

Loop niet zo gebogen, maar kijk omhoog.

Kijk om je heen en vier de genade met elkaar.

Kijk vooruit: straks komt mijn Koninkrijk en zal het leven voor goed bevrijd worden. Dan drinken we samen de nieuwe wijn en vieren we de overwinning.

Amen.